

**MEGTAPASZTALNI, ÉLVEZNI
ÉS KIFEJEZNI KRISZTUST
(1)**

KULCSFONTOSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK

Krisztus Orvosként jött el szolgálni
a meggyógyításunkhoz, helyreállításunkhoz,
megelevenítésünkhöz és megmentésünkhöz,
hogy alkatilag újraépülhessünk az Ő új és mennyei polgáraivá,
akikkel Ő megalapíthatja a mennyei királyságát ezen a romlott földön.

Meg kell ismernünk, meg kell tapasztalnunk, és bizonyosságot kell tennünk,
hogy Isten királysága az erő a lázadás leigázásához
és az Úr Jézusnak az elváltozása.

Krisztus mint Isten Igéje Isten nevében beszél
azon keresztül, hogy a lajtorjává válik,
amely a mennyet (Istent) a földre (az emberhez) hozza,
és földet (az embert) eggyé összekapcsolja a mennyel (Istennel)
Isten épületéhez.

Éppúgy, ahogy az Isteni Háromság az egész Újtestamentum váza,
úgy az Isteni Háromság a Cselekedetek könyvének szerkezete;
a Cselekedetek fejezetei egymás után fedik fel
az Isteni Háromságnak
az Isten újtestamentumi ökonómiája véghezvitelére
irányuló működését.

**Krisztus mint a nagy világosság, a hatalommal rendelkező Személy,
az Orvos, a Vőlegény, az avatatlan posztó és az új bor**

Igeolvasmány: Mt 4,16; 8,5-13; 9,9-17

- I. Krisztus a nagy világosság, ami a sötétségben ülőkre ragyog, és a halál földjén és árnyékában ülőknek támad – Mt 4,16; Jn 1,4-5; 12,36; Ef 5,8; Kol 1,12-13; 2Kor 4,6-7; Csel 26,18:**
- A. „A mi Istenünk nagy irgalmasságáért [angol: irgalmas szájalmaiért], amellyel meglátogat minket a naptámadat a magasságból, hogy ráragyogjon azokra, akik a sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek; hogy igazgassa a mi lábainkat a békességnek útjára” – Lk 1,78-79 [angol ford. alapján]; 6,36; JerSir 3,22-23.
 - B. „Feltámad néktek, akik féltitek az Én nevemet, az igazságosság Napja, és gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hizlalt tulkok” – Mal 4,2 [angol ford. alapján]; Zsolt 84,11; 86,11.
 - C. A 22. zsoltár „a hajnal szarvasünőjére” van – cím [1. vers – Kecskeméthy].
 - D. „Akik pedig Őt szeretik, olyanok legyenek, mint a nap, mikor fölkel az ő erejében” – Bír 5,31b; Ésa 60,1. 5a.
 - E. „Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig” – Péld 4,18; Fil 2,15-16a.
 - F. „Akkor az igazak fényleni fognak, mint a nap, az ő Atyjuknak királyságában” – Mt 13,43a [angol ford. alapján].
- II. A százados látta, hogy az Úr hatalommal rendelkező Személy volt, mert az Úr hatalom alatt lévő ember volt – 8,5-13:**
- A. A százados felismerte, hogy az Úr egy hatalom alatt lévő ember volt, amikor azt mondta, „Én is hatalmasság alá vetett ember vagyok”; mivel a százados hatalom alatt lévő ember volt, megvolt a hatalma, hogy az alatta állóknak parancsoljon – 9a. vers:
 - 1. Mint az Isten-ember az Ő emberi mivoltában a földön, az Úr Jézus teljes mértékben az Atya isteni életének uralkodása alatt állt – Jn 5,19; 4,34; 17,4; 14,10. 24; 5,30; 7,18.
 - 2. Emberként Ő elutasította a természeti emberségét, és a mennyei Atya isteni életének korlátozása alatt álló emberi életet élt.
 - 3. Azáltal, hogy gyakorlatilag az Atya isteni életének uralkodása alatt állt, Ő életben uralkodott – Fil 2,8-11.
 - 4. Mivel az Atya hatalma alatt lévő ember volt, Övé volt az Atya hatalma.
 - 5. Amikor csodálatos kristályhoz hasonló tiszta égboltunk van (jó és tiszta lelkiismeret), ahol semmi sincs köztünk és az Úr között, akkor telve vagyunk az Úr uralkodó jelenlétének mennyei helyzetével, légkörével és állapotával, hogy uralkodjunk életben a bennünk uralkodó kegyelem által – Ezék 1,22. 26; Jel 22,1; Róm 5,17. 21; Héb 4,16; vö. Kol 1,13.
 - B. A százados felismerte az Úr Jézus hatalmát – Mt 8,9:
 - 1. Ami az Urat illeti, az Ő hatalma elsősorban az Ő szavában van gyakorolva.
 - 2. Ami minket illet, az Úr hatalma az Ő általa belénk töltött hit révén van gyakorolva – 10. 13. vers; Héb 12,2.
 - C. Amikor az Úr Jézus a földön volt, úgy tanított, mint akinek hatalma van – Mt 7,28-29; Márk 1,22:
 - 1. Az önjelölt írástudóknak, akik üres ismeretet tanítottak önmaguktól, nem volt hatalmuk és erejük – vö. 2Kor 3,6. 8.
 - 2. Az Úr Jézusnak, mint az Isten által felhatalmazott Tanítónak, aki valóságokat tanított Isten által, nemcsak szellemi ereje volt az emberek leigázásához, hanem isteni hatalma is, hogy alávesse őket az isteni uralkodásnak – Ésa 30,20-21; Mt 23,8. 10.

III. Annak során, hogy elhívta az embereket arra, hogy kövessék Őt a királyságért, az Úr Jézus mint a mennyei királyság Királya Orvosként szolgált – 9,9-13:

- A. Egy bíró ítélete igazságosság szerint való, míg egy orvos gyógyítása irgalom és kegyelem szerint.
- B. Ha az Úr úgy látogatott volna el hozzánk, száználmas emberekhez, mint egy Bíró, mindannyian kárhozzátást és elutasítást kaptunk volna, és egyikünk sem lett volna alkalmas, kiválasztott és elhívott arra, hogy az Ő mennyei királyságának népe legyen – 8,2-16. 28-32; 9,2-11; Zsolt 103,1-4; 107,17-22.
- C. Ő azonban Orvosként jött el szolgálni, a meggyógyításunkhoz, helyreállításunkhoz, megelevenítésünkhöz és megmentésünkhöz, hogy alkatilag újraépülhessünk az Ő új és mennyei polgáiraivá, akikkel Ő megalapíthatja a mennyei királyságát ezen a romlott földön.
- D. „Nincs csak egy igaz is” (Róm 3,10); az összes „igaz” öngaz, amilyenek a farizeusok voltak (Lk 18,9); a királyi Megmentő nem ezeket elhívni, hanem bűnösöket elhívni jött el.
- E. Az Orvosunkként az Úr elsősorban a szellemünkben és a lelkünkben gyógyít minket, a szellemi betegségeinkből gyógyítva meg minket; a vámszedők és bűnösök nem fizikailag voltak betegek, hanem szellemileg – Mt 9,10. 13; Péld 4,20-23.
- F. Amint megtapasztaljuk a megfeszített Krisztust, és megfeszített életet élünk, a feltámadt Krisztus a gyógyító erőnké válik, és az Úr a Gyógyítónkká válik – 2Móz 15,22-27.

IV. Krisztus a Vőlegényünk – Mt 9,14-15:

- A. Egy orvos és egy vőlegény is kellemes személy; a királyi Megmentő először meggyógyította a követőit, azután pedig a násznéppé [szó szerint: a lakodalmas ház fiaivá] tette őket; végül a menyasszonyává fogja tenni őket.
- B. Nemcsak az Orvosunkként kell megragadnunk Őt, hogy az életünk helyreállhasson, hanem a Vőlegényünként is, hogy a miénk lehessen az Ő jelenlétében való életvitel élvezete – Fil 3,12-13.
- C. A Szellemet az Atya elküldte egy megbízatásra, hogy szépítsen meg minket Krisztus gazdagságával, hogy Krisztus menyasszonya legyünk – 1Móz 24; Ef 5,25-27.

V. Krisztus az avatatlan posztó és az új ruhánk – Mt 9,16 [angol ford. alapján]; Lk 5,36 [angol ford. alapján]:

- A. Az *avatatlan* szó jelentése „kártolatlan, gőzöletlen és mosatlan, befejezetlen, kezeletlen”.
- B. Az avatatlan posztó Krisztust jelképezi a testet öltésétől a megfeszítéséig, egy darab új, kezeletlen, befejezetlen posztóként, míg az új ruha a Lukács 5,36-ban Krisztust mint egy új köntöst jelképezi azután, hogy a megfeszítése során „kezelést kapott”.
- C. Krisztus először az avatatlan posztó volt egy új ruha elkészítéséhez, azután pedig a halála és feltámadása révén egy új ruhává tétetett, hogy az igazságosságunkként befedjen minket Isten előtt, hogy Isten megigazíthasson minket, és elfogadhatóak lehessünk Őneki – 15,22; Gal 3,27; 1Kor 1,30; Zsolt 45,13-14; Jel 19,8; Jer 2,32.
- D. Egy régi ruhára varrt, avatatlan posztófolt elszakad a ruhától az összezsugorodása erejének következtében, és így a szakadás még nagyobb lesz; avatatlan posztófoltnak régi ruhára történő varrása azt jelenti, hogy emberek megpróbálják leutánozni, amit Krisztus tett az emberi életében a földön, anélkül, hogy hinnének a megfeszített Jézusban mint a Megváltójukban vagy a feltámadt Krisztusban mint az igazságosságukban, hogy Isten megigazíthassa őket, és ők elfogadhatóak lehessenek Neki.
- E. Az, hogy Krisztus emberi életvitelét utánazzák, „elszakít” a „régiruhájuktól”, a régi természeti életük által létrejött viselkedésüktől.
- F. A királyság emberei nem tennék ezt; ők a megfeszített és feltámadt Krisztust veszik az új ruhájukként, hogy az az Isten előtti igazságosságukként befedje őket.

VI. Krisztus az új borunk, amelyet új [angol: friss] tömlőkbe kell tölteni – Mt 9,17:

- A. [Az új bor kifejezésben] az új szóval fordított görög szó jelentése „időben új, mostani, újonnan birtokba vett”:

1. Az új bor Krisztust jelképezi mint az új felvidító életet a felvidító erővel, amely megerősít minket, energiát ad nekünk, és nagyon boldoggá tesz minket – Bír 9,12-13.
 2. Minden vallás régi tömlő; a régi tömlőkbe töltött új bor szétszakítja a tömlőket az erjedésének ereje által; amikor új bort töltünk régi tömlőkbe, az azt jelenti, hogy Krisztust mint a felizgató életet beletesszük valamiféle vallásba – Mt 9,14-15.
 3. Vallásosnak lenni azt jelenti, hogy Istent imádjuk, Istent szolgáljuk, és úgy csinálunk dolgokat, hogy Isten kedvére tegyünk, de mindezt Krisztustól mint a Szellemtől függetlenül és Krisztus mint a Szellem nélkül – vö. Gal 1,14-16a.
- B. [Az új tömlők kifejezésben] az új szóval fordított görög szó jelentése „új természetű, minőségű vagy formájú; meg nem szokott, használatlan”:
1. Az új tömlők a gyülekezeti életet jelképezik a helyi gyülekezetekben az új bor – amely Krisztus Maga mint a felizgató élet – tartályaként.
 2. Az egyéni Krisztus az új bor, a belső felizgató élet, és a testületi Krisztus az új tömlő, az új bort tartó külső tartály; a testületi Krisztus, a gyülekezet, az új tömlő az egyéni Krisztus mint a bor tartalmazásához:
 - a. A gyülekezet mint Krisztus megnagyobbodása Krisztussal van megtelve, és Krisztussal van alkatilag felépülve.
 - b. Az együttesen összeállított tagok jelentik az egy Testet, és ez a Test a Krisztus; Krisztus a Test Feje és a Fej Teste – 1Kor 12,12; Csel 9,5.
 - c. Krisztus nem osztatott részekre; a benned lévő Krisztus egy a bennem lévő Krisztussal, és a bennünk lévő Krisztus egy az összes többi keresztyénben lévő Krisztussal – 1Kor 1,10. 13a.
 - d. Ennélfogva Krisztus nem más, mint az Ővele betöltekezett sok tagból álló Test; ez az új tömlő, amely a gyülekezeti élet Krisztusnak mint az új bornak a tartalmazásához.
 3. A gyülekezet népe között az új ruha, az új bor és az új tömlő mind helyre lett állítva; egy testületi módon a miénk Krisztus a gyülekezeti életünként, és a gyülekezet, a tömlő, jelenti Isten végső célját.